

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

05 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache

judecători – Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti, Petru Moraru și Nadejda Toma,

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Mămăligă Igor în numele inculpatului Covalschi Ghenadi, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 15 decembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Covalschi Ghenadi Valentin, născut la 10 iunie 1986, originar din s. Izvoarea, r-nul Fălești

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.09.2012 – 15.12.2014;

Instanța de apel: 28.01.2015 – 18.11.2015;

Instanța de recurs: 01.02.2016 – 05.04.2016.

Colegiul penal lărgit asupra recursului în cauză

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 15 decembrie 2014 **Covalschi Ghenadi Valentin** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, amendă în mărime de 1500 unități convenționale, echivalentul a 30 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice prevăzute la art. 123 alin. (2) Cod penal pe un termen de 2 (doi) ani.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, cu încasarea în mod solidar de la Covalschi Ghenadi Valentin și Ciortan Ion Vasile în beneficiul lui Bairamov Elidar a sumei de 10 000 lei, cu titlu de prejudiciu material.

2. Prin aceeași sentință a fost condamnat și Ciortan Ion Vasile, însă în privința acestuia hotărârile judecătorești nu se contestă.

3. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Covalschi Ghenadi, fiind colaborator de poliție, activînd în funcția de inspector al Poliției Criminale al

Comisariatului de Poliție al sectorului Ciocana, mun. Chișinău, fiind investit cu atribuții în baza Legii cu privire la poliție nr. 416-XII din 18.12.1990, adică fiind o persoană publică, cu funcții de răspundere, căreia într-o instituție de stat i-au fost acordate permanent prin stipularea legii anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, în exercițiul funcției, a săvârșit fapte de corupere pasivă, în următoarele circumstanțe:

Inculpatul Covalschi Ghenadi, în calitate de funcționar public cu funcții de răspundere, activînd ca inspector operativ al CPS Ciocana, în complicitate cu inspectorul Poliției Criminale al CPS Ciocana Ciortan Ion, obținînd informația operativă că cet. Bairamov Elidar în luna mai 2010 a fost implicat în acțiuni legate de circulația substanțelor narcotice, avînd scopul primirii bunurilor sub formă de bani, ce nu i se cuvin, și profitînd de faptul antrenării sale, cu scopul descoperirii infracțiunii, în grupul de lucru pe cauza nr. 2010480429, pornită la 08.04.2010 în temeiul indicilor infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, pe faptul furtului banilor în mărime de 4 300 lei de la Liscu Valentin comis la 29.03.2010 de persoane necunoscute, prin înșelăciune, fără nici un temei legal, a obținut emiterea ordonanței de percheziție, care a fost autorizată de judecătorul de instrucție Obadă Iurie.

În continuare, la 27.08.2010, polițistul Ciortan Ion în complicitate cu inspectorul poliției criminale al CPS Ciocana, Covalschi Ghenadi, în scopul primirii banilor ce nu li se cuvin, l-au stopat pe Bairamov Elidar, care era în drum spre casă și prezentînd ordonanța de efectuare a percheziției la domiciliul său din localitatea Dobruja, mun. Chișinău, au perchezitionat automobilul acestuia, apoi i-au cerut lui Bairamov Elidar deplasarea spre locul lui de trai în scopul efectuării percheziției la domiciliu.

Pe parcursul deplasării spre domiciliul lui Bairamov Elidar pentru efectuarea percheziției, polițiștii Ciortan Ion și Covalschi Ghenadi, au pretins transmiterea sumei de bani în mărime de 10 000 lei, pentru a nu-i informa pe părinții acestuia, dar și conducerea unde lucrează, despre cazul depistat la 19.05.2010 asupra faptului de păstrare de către Bairamov Elidar a substanțelor narcotice, depistat de alți colaboratori de poliție.

Ajungînd la domiciliul lui Bairamov Elidar, polițistul Covalschi Ghenadi, cu scopul de a-l determina pe acesta să transmită banii ceruți, a intrat cu el în domiciliul acestuia din localitatea Dobruja, str. Ion Creangă 9, ap. 7, unde a efectuat examinarea vizuală a interiorului domiciliului și au ieșit afară. După efectuarea percheziției, fiind în preajma domiciliului lui Bairamov Elidar din loc. Dobruja, mun. Chișinău, polițiștii Ciortan Ion și Covalschi Ghenadie au continuat extorcarea banilor în mărime de 10 000 lei de la primul, pentru a nu-i informa pe părinții acestuia, dar și conducerea unde lucrează, despre cazul depistat la 19.05.2010 asupra faptului de păstrare de către Bairamov Elidar a substanțelor narcotice, depistat de alți colaboratori de poliție.

De către organul de urmărire penală acțiunile inculpatului au fost încadrate juridic după semnele calificative ale coruperii pasive, adică *pretinderea și primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri sub formă de bani, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini și a întârzia îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea*

funcției sale, acțiuni săvârșite cu extorcare de bunuri, adică infracțiunea prevăzută de art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

4. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia au declarat apeluri:

➤ *avocatul Ion Matușenco în numele inculpatului Covalschi Ghenadi*, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Covalschi Ghenadie să fie achitat, invocând următoarele motive:

- fiind examinată ordonanța de punere sub învinuire, apărarea a constatat că fapta infracțională imputată lui Covalschi Ghenadi, a fost expusă într-o formă neclară, nefiind elucidate mijloacele prin care a fost săvârșită fapta infracțională, modalitatea de săvârșire, consecințele faptei precum și caracterul vinovăției;

- prima instanță, în mod eronat a interpretat noțiunea de persoană publică atribuind lui Covalschi Ghenadi calitatea de funcționar public;

- cu referire la complicitate, acuzarea nu a definit ce fel de complicitate a fost determinată prin probe, cea simplă sau cea complexă și respectiv prin actul de acuzare nu este clară acțiunea fiecărui participant cu referire la comiterea faptei infracționale;

- martorii Malcoci Victoria, Bairamov Tatiana, Verdeș Artur, Ursachi Mihail nu au relatat despre implicarea lui Covalschi Ghenadi la săvârșirea faptei infracționale, nu au văzut momentul transmiterii și cererii banilor, toate faptele le cunosc doar din declarațiile lui Bairamov Elidar;

- nici martorul Voicu Olga nu a făcut referire la careva fapte descrise în actul de acuzare, cu atât mai mult ultima a specificat că actele procedurale întocmite de către ea au fost în baza și în temeiul raportului întocmit de către Ciortan I. La fel și martorul Homițchi nu a elucidat careva fapte confirmative;

➤ *avocatul Lilia Prodan în numele inculpatului Covalschi Ghenadi*, a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Covalschi Ghenadie să fie achitat, invocând următoarele motive:

- sentința nominalizată este una ilegală, deoarece a fost expusă nemotivat și în lipsa probelor pertinente și concludente în sensul condamnării inculpatului Covalschi Ghenadi;

- soluția primei instanțe, a fost bazată doar pe declarațiile părții vătămate Bairamov Elidar, fapt ce contravine dispozițiilor legii procesual-penale, fiind încălcate cerințele art. 389 alin. (1)-(3) CPP;

- nu au fost înlăturate divergențele apărute la urmărirea penală și anume cele între declarațiile părții vătămate, martorilor și a învinuiților;

- toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate în condițiile legii, urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului;

➤ *avocatul Silviu Burlacu în numele inculpatului Ciortan Ion*, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Ciortan Ion să fie achitat, invocând faptul că:

- în sentința din 15.12.2014, instanța de judecată nu examinează și supune unei analize declarațiile depuse de martori și partea vătămată, dar se limitează la o simplă descriere a lor. Toate argumentele invocate de apărare au rămas fără o careva apreciere din partea instanței de judecată;

- declarațiile martorilor care confirmă faptul estorcării de sume bănești de la Bairamov Elidar de către colaboratorii de poliție, care depun mărturii numai din cele spuse și povestite de către prietenul lor Bairamov Elidar trezesc anumite dubii referitor la faptul dacă careva sume bănești au fost estorcate și transmise colaboratorilor de poliție, deoarece careva măsuri speciale de investigații privitor la cazul dat nu au fost efectuate;

➤ *avocatul Mihail Conțescu în numele inculpatului Ciortan Ion*, care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea înaintată, indicînd că va formula temeiurile pentru apel într-o cerere de apel suplimentară;

➤ *inculpatul Covalschi Ghenadi*, care fără a invoca vreun argument, a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

6. Pentru a pronunța decizia adoptată, instanța de apel a constatat că cumulul de probe pertinente și concludente administrate în sprijinul învinuirii dovedesc în întregime vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor incriminate, iar careva temei de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu a fost atestată, întrucît acestea au fost obținute cu respectarea normelor procesual-penale și în ansamblu dovedesc pe deplin vinovăția inculpaților.

Probele scrise administrate de către acuzatorul de stat confirmă în totalitate declarațiile depuse de partea vătămată Bairamov Elidar, și astfel, instanța de apel nu are dubii în ceea ce privește veridicitatea acestor declarații. Mai mult de atît, aceste declarații au fost consecvente și depuse sub jurămînt, fiind confirmate de alți martori, dar și de probele scrise.

Latura subiectivă a infracțiunii incriminate se realizează numai cu intenție directă. În cazul dat, ambii inculpați au acționat cu intenție directă, adică fiind în funcție de colaboratori de poliție, își dădeau seama că banii pe care îi pretindeau și i-au primit, nu li se cuvin. Totodată, ambii inculpați își dădeau seama de pericolul care se produce pentru buna desfășurare a activității lor de serviciu, consecință pe care ambii o doreau, abuzînd de funcția pe care o ocupau.

La fel, instanța de apel a constatat că inculpații sunt persoane cu funcții de răspundere și cad sub incidența alin. (1) art. 123 CP al RM, adică sunt subiecți ai infracțiunii de corupere pasivă prevăzută de art. 324 alin. (2) lit. b) CP al RM.

În opinia instanței de apel, atît apărătorii inculpatului Ciortan Ion cît și a lui Covalschi Ghenadi, au înaintat versiunea expusă în apeluri cu scopul de a induce în eroare instanța de judecată și de a evita tragerea la răspundere penală a inculpaților pentru infracțiunea comisă.

7. Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar avocatul Mămăligă Igor în numele inculpatului Covalschi Ghenadi, care invocînd temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casare hotărîrilor judecătorești, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Covalschi Ghenadi

să fie achitat de sub învinuirea în comiterea faptei incriminate, pe motiv că fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii.

În susținerea recursului declarat, recurentul indică faptul că pe lângă plîngerea părții vătămate, alte probe la dosar dintre cele existente nu dovedesc vinovăția lui Covalschi Ghenadi în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

La fel, afirmă că probele obligatoriu trebuie să coroboreze între ele, însă în cazul dat ele rămîn la nivel de elemente constatatoare, deoarece din așa-zisele probe analizate nici una nu este concludentă, pertinentă, utilă și veridică precum este stipulat în art. 101 CPP, adică nu formează acel ansamblu de probe necesar de a fi pus la baza unei hotărîri de condamnare.

Cu referire la vinovăția și intenția inculpatului Covalschi Ghenadi consideră că nu au fost administrate probe concrete care ar dovedi că Covalschi Ghenadi în timpul îndeplinirii obligațiilor de funcție a încălcat grav legislația națională și internațională.

La stabilirea competenței persoanei cu funcție de răspundere este necesar de a face trimitere la actele normative în temeiul cărora își desfășoară activitatea persoana respectivă. Dacă actul săvîrșit sau ce urma a fi îndeplinit se include în cadrul atribuțiilor sale de serviciu determinate legal, atunci se poate afirma că acesta este cu privire la îndatoririle de serviciu a persoanei cu funcție de răspundere.

Potrivit punctului 6) al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 25 din 30.03.2009 instanța de judecată trebuie să țină cont că infracțiunea de corupere pasivă va exista doar atunci cînd acțiunea sau inacțiunea făptuitorului de îndeplinire ori neîndeplinire a solicitării pentru care pretinde, primește sau acceptă bani sau alte foloase necuvenite fac parte din sfera atribuțiilor de serviciu ale acestuia sau este contrară acestor atribuții, urmînd a se stabili și a se indica în sentință și, în mod obligatoriu, să se arate legea ori actul administrativ care le reglementează. Cerința respectivă este stipulată și în punctul (5.2) al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 22.12.2014.

8. Pe marginea recursului a prezentat referință procurorul în Procuratura de nivelul Curții Supreme de Justiție, care a solicitat respingerea recursului, cu menținerea deciziei.

9. Judecînd recursul ordinar declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia, că acesta urmează a fi respins, iar în vederea susținerii acestei statuări se expun următoarele considerente.

În lumina jurisprudenței CtEDO, reglementarea dreptului la apărare este de natură să pună în evidență importanța unui proces echitabil, specific oricărei societăți democratice. Astfel, art. 6 parag. 3 lit. c) CEDO, recunoaște dreptul fiecărui acuzat de a se apăra singur sau prin apărător, însă textul articolului vizat nu precizează condiții de exercitare a acestui drept, lăsînd statelor contractante alegerea acelor mijloace ce permit efectivă lui realizare, astfel încît acestea să fie compatibile cu exigențele unui proces echitabil.

Legislația autohtonă a fost racordată cu referințele expuse mai sus, iar procedural, acestea și-au găsit sediul în prevederile art. 68-72, 351, 361 Cod de procedură penală.

Așadar, pornind de la prevederile art. 361 alin. (1) Cod de procedură penală, unde este stipulat că președintele ședinței de judecată anunță numele și prenumele apărătorului și constată dacă inculpatul *acceptă asistența juridică a acestui apărător*, renunță la el cu schimbarea lui sau singur își va exercita apărarea, instanțele de fond, *judecând cauza cu participarea părților*, înainte de a purcede la examinarea cauzei, în ședința de judecată verifică în temeiul prevederilor menționate dacă inculpatul este de acord ca un avocat concret să-i reprezinte interesele în instanța de judecată.

Concomitent cu acordul manifestat de către inculpat în ședința de judecată privind reprezentarea intereselor sale de către un apărător concret și admiterea acestuia de către instanța de judecată, devin aplicabile prevederile art. 68 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, potrivit cărora apărătorul este în drept *să atace sentința sau orice altă hotărâre judecătorească finală în cauza respectivă*.

Reieșind din materialele cauzei, în instanța de apel, inițial a participat avocatul Matusenco Ion (f.d. 183, vol. III), cu care a fost reziliat contractul de acordare a asistenței juridice, fiind ales alt apărător – Chirtoacă Tudor (f.d. 237, vol. III), cu care la fel a fost reziliat contractul de acordare a asistenței juridice. Pe perioada de timp solicitată de inculpat pentru a-și alege un alt apărător, a fost desemnat din oficiu avocatul Buhna Natalia (f.d. 242, vol. III), iar ulterior fiind admis și avocatul Pavalatii Alexandru ales de către inculpatul Covalschi Ghenadi (f.d. 1, vol. IV).

Prin urmare, ținând cont de prevederile art. 68 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, avocații Buhna Natalia și Pavalatii Alexandru, care au fost admiși de către instanța de apel să reprezinte interesele inculpatului Covalschi Ghenadi la judecarea apelului, erau în drept să conteste decizia instanței de apel cu recurs ordinar.

Însă, recursul ordinar de pe rol este declarat de către un alt avocat, care nu a participat în apel – Mămăligă Igor în interesele inculpatului Covalschi Ghenadi.

În atare împrejurări, se evidențiază că în situația în care inculpatul își alege un alt apărător pentru a-i reprezentate interesele în recurs, *este necesar consimțământul acestuia*, adică regula prescrisă instanțelor de fond în dispoziția art. 361 alin. (1) Cod de procedură penală, în ceea ce vizează consimțământul inculpatului la reprezentarea în judecată de către un avocat concret rămîne valabilă și pentru instanța de recurs.

În acest context, este necesar de menționat că în corespundere cu prevederile art. 432 alin. (1) și 433 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează admisibilitatea în principiu și judecă recursul declarat *fără citarea părților*, prin urmare instanța de recurs este în imposibilitate de a constata, dacă inculpatul acceptă ca acesta să fie reprezentat de către apărătorul care a declarat recurs ordinar în numele inculpatului.

Tot la etapa examinării recursului, instanța de recurs verifică în primul rînd termenul și împuternicirile recurentului, în cazul în care recursul este declarat de un alt apărător ales care nu a participat în apel.

Modalitatea de confirmare a împuternicirilor oferite de către inculpat apărătorului său, a fost tratată de către legiuitor în dispoziția art. 70 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, unde este stipulat că avocatul ales poate fi admis în procesul penal în calitate de apărător la invitația bănuितului, învinuitului, inculpatului,

reprezentantului legal al acestuia precum și la solicitarea altor persoane cu consimțământul persoanelor interesele cărora urmează să le apere.

Așadar, instanța de recurs urmează să verifice împuternicirile recurentului, iar o atenție deosebită se va acorda cazului când recursul este declarat de către un alt avocat ales în interesele inculpatului, care nu a participat în instanța de apel.

În acest context, avocatul care declară recurs anexează mandatul care se completează în conformitate cu prevederile stipulate în Hotărîrea Guvernului nr. 158 din 28.02.2013 cu privire la aprobarea formularului și modului de utilizare a mandatului avocatului și al avocatului stagiar, cu modificările ulterioare.

Astfel, în mandatul prezentat, în mod obligatoriu, pe recto se va indica că avocatul este împuternicit pe cauza penală concretă să declare în numele inculpatului recurs ordinar la Curtea Supremă de Justiție, iar pe verso se va indica numele, prenumele și semnătura inculpatului (pct. 6, subpct. 1) lit. a¹), b) din Hotărîrea Guvernului nr. 158 din 28.02.2013).

În cazurile când se constată că lipsește semnătura inculpatului de pe partea verso a mandatului, din cauze de imposibilitate de a o aplica (aflarea peste hotarele țării, internarea într-o instituție medicală, etc.) recurentul trebuie să anexe o cerere scrisă personal de către inculpat și semnată de acesta în care ultimul solicită admiterea apărătorului care declară recurs ordinar în interesele sale. Iar pentru a se evita orice confuziune asupra veridicității semnăturii aplicate pe cererea dată cu cea a titularului cererii (inculpatului) este necesară legalizarea semnăturii în conformitate cu legislația în vigoare.

Din materialele cauzei, Colegiul penal lărgit atestă că recurentul a anexat doar cererea de recurs și mandatul, care nu este completat în corespundere cu prevederile Hotărîrii Guvernului nr. 158 din 28.02.2013 menționate mai sus, adică lipsește semnătura pe verso a inculpatului Covalschi Ghenadi (f.d. 30, vol. IV), nefiind totodată anexată o cerere întocmită de către inculpat prin care acesta își dă consimțământul de a-i fi reprezentate interesele în instanța de recurs de către avocatul Mămăligă Igor, ceea ce echivalează cu lipsa împuternicirilor recurentului de a declara recurs ordinar în numele inculpatului Covalschi Ghenadi.

La fel, Colegiul penal lărgit menționează că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că, deși procedurile desfășurate în absența acuzatului nu sunt în sine incompatibile cu art. 6 CEDO, totodată în această privință prin Recomandarea Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (75) 11 din 21 martie 1975 s-a arătat că hotărîrea pronunțată în lipsa acuzatului trebuie să fie comunicată acestuia potrivit regulilor privind citarea, iar termenul de recurs nu trebuie să înceapă să curgă decît din momentul de la care persoana condamnată a luat cunoștință în mod efectiv de hotărîrea comunicată, cu excepția situației în care acesta s-a sustras de la judecată.

Colegiul penal lărgit constată că în speța dată inculpatul Covalschi Ghenadi după recepționarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015 este în drept să declare recurs ordinar în termenul stabilit de lege.

După recepționarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015 inculpatul Covalschi Ghenadi este în drept să conteste hotărîrea nominalizată și prin intermediu unui avocat ales, deoarece reieșind din jurisprudența Curții Europene a

Drepturilor Omului garanțiile prevăzute la art. 6 parag. 3 lit. c) CEDO referitoare la dreptul de a fi asistat de un avocat ales sau din oficiu este garantat și în cursul judecării în fața instanțelor de control judiciar.

Totodată, Colegiul penal lărgit atenționează că în situația în care în prezenta cauză penală va fi declarat un alt recurs ordinar de către un apărător ales, ținând cont de prevederile art. 70 Cod de procedură penală, acesta este obligat să anexeze la cererea de recurs ordinar și actele ce îi confirmă împuternicirile de apărător, potrivit constatărilor expuse *supra*, în partea descriptivă a prezentei decizii.

Prin urmare, potrivit prevederilor art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul se depune de persoanele menționate în art. 421 Cod de procedură penală.

La fel, în corespundere cu prevederile art. 401 Cod de procedură penală în coroborare cu art. 421 Cod de procedură penală, recurs ordinar poate declara și avocatul, în numele inculpatului, însă numai atunci când sunt întrunite condițiile stipulate expres în dispoziția art. 70 alin. (1) Cod de procedură penală.

Astfel, ținând cont de cele consemnate mai sus, instanța de recurs conchide că avocatul Mămăligă Igor nu poate fi recunoscut ca titular al dreptului la recurs ordinar în prezenta cauză penală, din care motive Colegiul penal lărgit decide de a respinge recursul ordinar de pe rol.

10. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Mămăligă Igor în numele inculpatului Covalschi Ghenadi împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015 în cauza penală în privința lui **Covalschi Ghenadi Valentin**, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 mai 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Petru Moraru

Nadejda Toma